

Vivir en Amor

www.vivirenamor.be

AP 63, 13001 Huehuetenango, Guatemala

474-8188021-94

NIEUWSBRIEF JUNI, JAARGANG 2012

Dag allemaal!

Het is alweer een tijdje geleden dat we iets van ons lieten horen, dus hier zijn we nog eens met een uitgebreide nieuwsbrief. De maanden maart, april en mei zijn voorbij gevlogen en er is heel veel gebeurd zoals jullie verder in de nieuwsbrief kunnen lezen. De koude maanden werden ingeruild voor zwoele, warme weken, met weinig water voor Pojom. Semana Santa, 1 mei festiviteiten, moederdag: allemaal leuke momenten om te koesteren. Zowel in Pojom als in Yalanhuitz waren de teams van vrijwilligers volop in beweging, er werd afscheid genomen en nieuwe vrijwilligers verwelkomd. En zoals alle vogels in mei een ei leggen, werden er ook in Guatemala veel kindjes geboren.

CASA MATERNA POJOM

Donderdag is de dag van de promotoren

Ana, Carlos en Maria aan het werk in de consulta.

Sinds begin mei doen onze promotoren in Pojom het zelf op donderdagmiddag! Het team van promotoren in Pojom bestaat al lange tijd uit een vaste kern: Carlos, Ana, Isabela en Maria. Allemaal zijn ze heel leergierig en enthousiast tijdens de consultas. We hebben ze de voorbije jaren zien groeien en vonden dat het tijd werd om ze ook alleen consulta te laten doen en donderdagvoormiddag is nu helemaal van Carlos, Ana en Maria.

We hopen dit in de toekomst zeker verder uit te breiden, zodat ze steeds onafhankelijker kunnen worden van vrijwilligers. Op die manier leren ze weer heel veel bij en zo te horen maken ze ook heel veel plezier.

Nieuw ziekenhuis in Barillas

Sinds enkele maanden is er in Barillas een nieuw ziekenhuis. Het grote voordeel hiervan is dat Barillas maar op 3 uur ligt van Pojom en Yalanhuitz en dus ook een goede optie is om spoedgevallen naartoe te brengen. Carlos ging al op bezoek in het ziekenhuis en intussen hebben we al twee kinderen met een zware longontsteking naar daar gestuurd, ze werden er goed geholpen.

Het ziekenhuis heeft ook al heel goed geholpen bij twee bevallingen met complicaties uit Yalanhuitz (zie verder in deze nieuwsbrief).

De casa materna als spoedafdeling

In april werd de clínica op een avond omgetoverd tot een heuse spoedafdeling. Op de slechte en hobbelige wegen durft al eens een auto om te kantelen, en dat was gebeurd op de weg richting San Mateo. De auto was een open pick-up met in de laadbak minstens 20 man. Na het ongeluk was er heel veel paniek. Een voor een werden de gewonden aangevoerd en binnengebracht in de clínica. Er heerste heel veel angst, geschreeuw en chaos maar uiteindelijk bleek de schade gelukkig vrij beperkt. Iedereen kon hier in de clínica geholpen worden. Enkele serieuze schaafwonden, blauwe plekken, en hier en daar een kneuzing was de eindbalans en iedereen mocht van geluk spreken.

HELPS Jornada in Huehuetenango

Helps verliep ook deze keer vlot, bijna alle patiënten kregen hun operatie zoals voorzien was. Carlos maakte van de gelegenheid gebruik om zich te gaan voorstellen bij de Area de Salud als lokaal coördinator van het project. Weer een stap vooruit, al moeten we voorzichtig blijven dat we niet overhaast te werk gaan. Bij de vraag waar Carlos gestudeerd had, was het even spannend. Maar hij was goed voorbereid en vertelde dat hij door het project opgeleid is en daarnaast nog aan het studeren is. Carlos blijft elk vrij moment benutten om te studeren en we hopen in stilte dat hij op termijn zijn diploma middelbaar onderwijs zal behalen.

Een patiënt die jammer genoeg niet geholpen kon worden tijdens deze Jornada in Huehuetenango is Mateo. Hij is 15 en kan al meer dan 10 jaar zijn been niet meer strekken omwille van een abces aan zijn knie. In Huehuetenango hebben ze ons aangeraden naar het pediatrisch ziekenhuis in Guatemala City te gaan voor verdere onderzoeken in de hoop dat ze tijdens een volgende Jornada wel geholpen kunnen worden. Dus zo gezegd, zo gedaan. Omdat zowel Mateo als zijn papa nog niet vaak buiten Pojom waren geweest en het niet zagen zitten helemaal alleen naar Guatemala City te reizen, is Sophie meegegaan met hen. Na een lange rit werden ze in de Fundación Pediátrica Guatemalteca heel goed geholpen, verschillende dokters onderzochten Mateo. Momenteel zijn er nog verdere onderzoeken nodig, maar hopelijk kan de jongen tijdens een volgende Jornada geopereerd worden.

In mei leggen alle vogeltjes een ei

Op medisch vlak was het zeer druk voor Anna in de maand mei. Met elke week zeker 2 bevallingen tussen de consultaties door had ze haar handen vol. Een van de bevallingen eindigde in het ziekenhuis met een keizersnede. De baby lag in stuit dus werd bij het begin van de bevalling al richting Huehuetenango vertrokken naar het ziekenhuis. Mama en baby maken het goed. Anna was zeer blij dat ze steeds op onze promotor Ana kon rekenen. Ze deed enkele bevallingen zelf en de huisbezoeken achteraf handelt ze zonder problemen alleen af.

Afscheid van Katharina

Katha en kersverse baby!

Midden mei namen we afscheid van de Duitse dokter Katharina. Katha was hier sinds begin januari en heeft gedurende 5 maanden het beste van zichzelf gegeven. Het was haar eerste buitenlandse ervaring, maar eentje om nooit te vergeten. In haar laatste week heeft ze nog twee prachtige baby's op de wereld gezet! Ze vond het heel erg jammer om te vertrekken, maar haar nieuwe job in een Duits ziekenhuis wachtte op haar. Katha, je was een super toffe madame en we zullen je hulp en inzet niet gauw vergeten! Que le vaya bien!

Welkom JP!

Begin mei kwam een nieuwe medische vrijwilliger het team in Pojom versterken: JP.

JP is een Australische verpleger en hij zal Katha gedurende drie maanden opvolgen. In zijn eerste weken werd hij al onmiddellijk geconfronteerd met enkele bevallingen, veel zwangere vrouwen, zieke kinderen en enkele spoedgevallen. Vooral het verschil tussen wat we hier voorhanden hebben en wat hij gewend is van op de Australische spoedafdeling was voor hem een grote aanpassing.

Een nieuwe Algemeen Coördinator: Le presentamos Sophie!

Ze is 27 jaar, is vertaler-tolk Engels-Spaans en werkte voordien als verantwoordelijke van een Europees project rond duurzame mobiliteit bij de Stad Gent. Sophie Gillaerts is de nieuwe Algemeen Coördinator van Vivir en Amor. Begin mei arriveerde Sophie in onze uithoek in Guatemala. Als rots in de branding zal zij de algemene leiding van zowel Yalanhuitz als Pojom op zich nemen. Pojom zal haar thuisbasis zijn, met regelmatige bezoeken aan Yalanhuitz. Een jaar lang zal Sophie onze lokale krachten (promotoren, vrijwilligers en verantwoordelijken) met raad en daad bij staan. De eerste maand is ze er alvast stevig ingevlogen! Heel veel succes, Sophie!

Het dak vliegt eraf!

Het avontuur is nooit ver weg hier in Pojom. Eind maart werd Pojom verrast door een stevige storm. De hele nacht door waren er rukwinden met veel lawaai en gerommel als resultaat, tot Anna, Katha, Stephanie en Sherley heel plots... werden opgeschrikt door een enorme slag. Iedereen was klaarwakker en sprong uit bed. Op het eerste zicht leek er niets aan de hand, maar echt goed slapen is er die nacht toch niet meer van gekomen. De volgende ochtend werd gelukkig alles duidelijk. Toen ze 's morgens klaarstonden voor de wekelijkse wandeling naar de markt van Ixquisis, leek er toch iets veranderd, maar wat? Lang duurde het niet vooraleer ze beseften dat er precies meer licht viel door het afdak van de kliniek dan normaal. De schade was erger dan verwacht: de panelen van het afdak, dat de wachtende patiënten altijd beschermde tegen regen en wind, waren volledig weggeblazen en meegesleurd op de rest van het dak en enkele meters verder op de grond naast de kliniek.

Het beschadigde dak van de clínica.

De wachtkamer op het terras.

De week nadien sloeg onze coördinator Carlos de handen in elkaar samen met enkele dorpingen om dit logistiek probleem te verhelpen. Nieuwe panelen werden aangekocht in Ixquisis en het afdak werd hersteld. Die dag echter zag de consultatie er net ietsje anders uit. Omwille van de dakwerken konden de patiënten niet wachten op de gebruikelijke banken vooraan de kliniek. Onze tuin/terras werd tijdelijk omgetoverd tot wachtkamer met alle pret vandien!

Semana Santa in Guatemala

Een processie in Pojom tijdens Semana Santa.

De maand april betekent Semana Santa of de Goede Week. Een week lang staat het leven stil in Guatemala ter ere van de Goede Week. Diepgelovig Guatemala viert dit feest op zijn zachtst gezegd intens en indrukwekkend, en veel uitgebreider dan bijvoorbeeld Kerstmis. In het hele land rijdt er die week amper openbaar vervoer en keert iedereen terug naar zijn thuisbasis om te gaan vieren met zijn/haar familie.

De verrijzenis van Jezus wordt voornamelijk gevierd met processies, zowel in de steden als in de dorpen. Daarnaast heeft elk dorp wel haar feesttradities. In Pojom worden er zowel op Witte Donderdag en Goede Vrijdag processies georganiseerd door kinderen en volwassenen van de verschillende kerken. De kruisweg wordt aan de hand van afbeeldingen door het ganse dorp afgelegd, gepaard gaande met zang en gebed. De klassieke maaltijd op Goede Vrijdag is zoet brood met perzik en verse honing. We werden hierop rijkelijk getrakteerd door Carlos en Isabela.

De échte feestdag is echter Stille Zaterdag in Pojom. Ganse families verzamelen zich en begeven zich naar de oevers van de rivier. Ze hebben tafels, stoelen, kookmateriaal (en sommigen zelfs een televisie) mee! Langs de rivier zoekt elke familie haar plekje om een waar festijn te creëren. Er wordt vuur gemaakt en de vrouwen bereiden kip (hét ingrediënt voor een feestmaaltijd) op allerlei manieren. Er wordt gezwommen in de rivier, lekker gegeten en gedronken, gepaard met ontzettend veel pret voor groot en klein.

Stephanie en Anna genieten van Stille Zaterdag aan de rivier samen met de familie van Carlos.

Carlos startte een nieuwe traditie door de vrijwilligers van de kliniek uit te nodigen om samen met zijn familie te feesten langs de rivier. Stephanie en Anna gingen gretig op deze uitnodiging in en hadden de tijd van hun leven ravottend met de kindjes van Carlos in de rivier. Spijtig genoeg konden Katharina en Sherley er niet bij zijn. Zij ervoeren de nadelen van Semana Santa in Guatemala. Op de terugweg naar Pojom na een welverdiende vakantie, zijn ze in Huehuetenango gestrand tijdens de Goede Week: er zouden pas opnieuw bussen rijden op Paaszondag!

De básico's vieren feest!

Mei betekent feest in Pojom voor iedereen, ook voor het lager middelbaar onderwijs. Zij gaven het startschot voor de meifeesten in Pojom met een grootschalig feest buiten op het voetbalveldje voor de school. De weken ervoor werden alle voorbereidingen getroffen (met de leuze in het achterhoofd: wat vandaag niet kan, kan morgen ook...). De leerlingen haalden wederom hun creatieve zelf naar boven en toverden de mooiste shows in elkaar.

De stoelen voor het publiek werden klaargezet. De meisjes werden mooi gemaakt voor de jaarlijkse verkiezing en de jury, waaronder onze schoolverantwoordelijken Sherley en Stephanie, kregen een plaats toegewezen. Het publiek werd getrakteerd op dans, zang, dicht en toneel. Toegegeven, de logistiek was er niet altijd naar (geluidsproblemen), maar wie geeft daar nu om? Feest in Pojom is altijd een voltreffer! Een dikke proficiat aan alle leerlingen!

Festiviteiten in mei

Ook in Guatemala wordt 1 mei gevierd. De 'comunidad' organiseert dan altijd verschillende voetbalpartijen met de naburige dorpen en een paar dansfeesten.

Begin mei was het gloeiend heet, dus hadden enkele ondernemende Pojomeros een café geopend voor 3 dagen. Je kon frisdrank drinken, pepián eten (een typisch Guatemalteeks gerecht) en zelfs.....een biertje bestellen! Normaalgezien is er 'ley seca' in Pojom, een verbod op het consumeren en verkopen van alcohol, maar tijdens de feesten van 1 mei wordt de wet even opgeheven en kan

iedereen zoveel bier drinken als hij wil. Sommige Pojomeros namen dat wel heel letterlijk en er waren dus heel wat dronken mensen op straat.

Onder een stralende zon werden er overdag voetbalpartijen georganiseerd, rond het veld stonden verschillende eetkraampjes. 's Avonds werden de bezoekers op het dansfeest uitgenodigd. De 'baile', zoals het dansfeest hier word genoemd, valt niet te vergelijken met een feestje in België. Hier speelt een lokale marimbagroep vrijwel de ganse avond dezelfde soort muziek en danst iedereen daarop in duo een zeer eenvoudig danspasje. De 'gringas' van de clinicá waren op de dansfeesten zeer gegeerd. Veel mannen nodigden ons uit om met hen te dansen, maar slechts enkele van hen kregen een ja. Het was wel niet altijd even gemakkelijk om de dronken mannen van ons af te slaan, maar gelukkig waren er enkele Pojomeros die ons beschermden!

Na een 3-daags drinkgelag was er genoeg gefeest en gedronken, en werd alles weer vlug onder de toonbank opgeborgen tot volgend jaar.

Taller in de básico

Net zoals vorig schooljaar worden er ook nu maandelijkse 'talleres' georganiseerd in het lager middelbaar van Pojom. Een taller is eigenlijk niets meer dan een soort heel interactieve les die we samen voorbereiden met de lokale leerkrachten over een welbepaald thema dat dan aan de leerlingen gegeven wordt buiten de lesuren. Het doel van deze talleres is de leerlingen op een kritische manier leren nadenken over welbepaalde begrippen, situaties of fenomenen in de maatschappij.

In het begin van het schooljaar werd er een rondvraag georganiseerd bij de leerlingen welke thema's zij graag zouden bespreken. Uit deze thema's werden er 10 geselecteerd waarvan er maandelijks eentje aan bod komt tijdens de talleres.

In januari hadden we het over de evolutie van de mens. Je kan je wel voorstellen dat in een zeer gelovige gemeenschap als Pojom het thema af en toe commotie veroorzaakte. De leerlingen besloten dan ook zeer diplomatisch dat God de apen geschapen heeft en dat daaruit de mens is voort gevloeid.

In februari ging het over natuur en milieu. Een heel belangrijk thema, omdat de natuur in Pojom uniek is. Gelukkig beseffen de leerlingen beetje bij beetje dat ze veel meer moeten gaan nadenken over afvalsortering, over hoe de natuur in Pojom en ook in Guatemala op verschillende manieren geschaad wordt door verschillende zaken en wat ze daar zelf aan kunnen doen.

In april was het thema alcoholisme. Een controversieel thema waarover er toch nog heel wat onduidelijkheden heersten bij de leerlingen. Zij weten wel dat er mensen zijn die heel wat drinken, maar zien de link met verslaving nog niet. Tijdens deze taller hebben we geprobeerd het begrip te kaderen.

Enthousiast team Afrika.

De taller van mei hebben we 2 keer moeten uitstellen vanwege heel hevige regen. Uiteindelijk is het dan toch gelukt om op een relatief droog moment het wereldstoelenspel te spelen met de leerlingen. Een zeer interessant spel waar je aan de hand van stoelen en personen kan aantonen hoe ongelijk de wereldverhoudingen eigenlijk zijn. Alweer vrij confronterend voor ons en de Pojomse jongeren.

Tot nu toe vinden de leerlingen de talleres zeer interessant. Hopelijk blijven ze even enthousiast. Wordt dus zeker vervolgd in de volgende nieuwsbrieven!

Carrera in Pojom

De Casa Materna versierd met een mooi groot spandoek om de carrera aan te kondigen.

Mei is de grote sponsorloop maand in België en dat betekent dus ook de carrera in Pojom! In België werd er op 30 mei gelopen, maar door de examens in de básico en de diversificado van Pojom hebben we hier een weekje later gelopen. Op 6 juni om half 9 was het zo ver. Meer dan 200 deelnemers verschenen enthousiast aan de start, vooral leerlingen van de school in Pojom, zowel de primaria, básico als diversificado waren allemaal heel goed vertegenwoordigd. Ook verschillende leerkrachten gingen de uitdaging aan en een serieus gemotiveerde clínica delegatie stond klaar in de startblokken. Alle vrijwilligers van de clínica, de promotoren en profe Felipe droegen een mooi Vivir en Amor lint.

De leerlingen van Sherley zijn er helemaal klaar voor.

De vrijwilligers, na weken van zwaar trainen, vol goede moed aan de start.

Na het ontploffen van enkele bombas was het zo ver, de hele bende schoot in actie. De meeste kinderen geven zich de eerste meters voluit en nemen dan wat gas terug. Maar zo goed als iedereen, zelfs de allerkleinsten, lopen de 7 km volledig uit. Onderweg wordt er veel plezier gemaakt en gelachen in de verschroeiende hitte. Aan de brug, in de helft van de carrera, stonden schooldirecteur Miguel en 2 studenten klaar om iedereen een kruis te geven op de arm. En bij de aankomst gaven onze promotoren Isabela en Ana alle uitgeputte deelnemers snel een zakje water. Maria noteerde vlijtig alle tijden.

Een vliegende start!

Na 28 minuten kwam de eerste Pojomero over de meet. 13 dappere lopers begonnen na één ronde vol goede moed aan een tweede. De snelste tijd voor de 14 km was amper 57 minuten!

De snelste jongen en het snelste meisje uit de lagere school kregen van de clínica een mooie vlieger, en de snelste jongens en meisjes van de 7 en 14 km werden in de bloemetjes gezet met een lekker stuk zelfgebakken cake!

De carrera was alweer een succes en we kijken al uit naar volgend jaar!

Wist je dat...

- ✓ Stephanie en Anna eind deze maand reclame maken voor Pojom en Vivir en Amor in het lopersmagazine 'Runner's World.' De twee liepen (naast hun wekelijkse kilometers in Pojom) de 15 km in Guatemala-stad!
- ✓ JP zich toegelegd heeft op het verwerken van compost en als een ware klusjesman de keukenkast onder handen heeft genomen.
- ✓ Er elke 2 minuten een baby geboren wordt in Guatemala!
- ✓ Profe Felipe een volledig nieuwe excel-cursus samen met Sherley heeft uitgewerkt voor de leerlingen van het middelbaar onderwijs en die vanaf nu volledig zelfstandig zal onderwijzen.

CLINICA YALANHUITZ

Nieuw uurrooster in Yalanhuitz

Sinds half april is het uurrooster in Yalanhuitz veranderd. Veel patiënten komen met de bus uit andere dorpen, dus werden de openingsuren van de clínica een beetje aangepast aan de bus uren. Op die manier hebben ook de patiënten die maar rond half 12 toekomen nog voldoende tijd om naar de clínica te komen. Hierdoor is er ook meer tijd om de promotoren op te leiden, de papieren van het ministerie bij te houden en de kliniek te onderhouden.

De clínica is nu op maandag, woensdag en vrijdag open van 9u tot 13u en van 15u tot 18u. Op dinsdag en zaterdag is ze enkel open in de voormiddag en donderdag is ze gesloten. Op donderdag wordt er les gegeven aan de lokale vroedvrouwen of kan er naar San Mateo gegaan worden om medicijnen op te halen. De clínica is wel altijd beschikbaar voor spoedgevallen.

Bezoek aan Barillas

Het ziekenhuis van Barillas.

Amper enkele dagen na hun bezoek, moesten ze al terug naar Barillas rijden met een patiënte. De vrouw was bevallen, maar de placenta volgde niet. Na 3 uur rijden over de hobbelige lokale wegen kwam het team van Yalanhuitz aan op de spoedafdeling. Ze werden super snel en heel professioneel geholpen. Voor ze het wisten stonden ze in de operatiezaal en werd de placenta manueel verwijderd.

Niet alleen Carlos is al op bezoek geweest in het ziekenhuis in Barillas, maar ook Ilse en Gesa zijn er al eens een kijkje gaan nemen. Het nieuwe ziekenhuis heeft een afdeling chirurgie, gynaecologie, pediatrie en interne gezondheidszorg.

Nog geen maand later werden ze in Yalanhuitz alweer geconfronteerd met een ingewikkelde bevalling. Een vrouw die zwanger was van haar 10de kind had al gedurende 2 dagen weeën, maar nog maar 4 cm ontsluiting. Het kindje wilde maar niet indalen. Redenen genoeg dus om naar Barillas te rijden. Opnieuw werd er heel snel en vakkundig gehandeld door de dokters. Enkele uren later werd Fredi op natuurlijke wijze geboren. De dokters en familie maakten van de gelegenheid gebruik om een sterilisatie uit te voeren om zo latere gecompliceerde zwangerschappen en bevallingen te vermijden.

Soms kunnen ze ons in Barillas niet helpen omdat ze niet dezelfde faciliteiten hebben als het nationaal ziekenhuis in Huehuetenango. Zo zijn we met Leiber, een baby van 3 maanden, naar Huehuetenango gereden omwille van een zware obstructieve bronchitis, samen met zijn mama en papa. Na een verblijf van 1 week op de intensive care kon kleine Leiber gezond en wel terug naar huis.

Ook Balthazar, een patiënt die al vele jaren last heeft van gastritis, moest voor een gastroscopie naar Huehuetenango. De uitslag van het onderzoek was jammergenoeg minder goed dan wat we gehoopt hadden: een kankergezwel aan de maagopening. Het gezwel was al te ver gevorderd om nog te kunnen opereren. Enkele dagen nadat Balthazar het ziekenhuis verlaten had, is hij in het bijzijn van de hele familie gestorven.

Moeilijkere momenten

Soms blijft het hier in Guatemala heel erg moeilijk om ouders en patiënten te overtuigen onze raadgevingen ter harte te nemen, waardoor er wel al eens mensen sterven terwijl het eigenlijk verholpen had kunnen worden.

Maria was zwanger van haar eerste kind en we hadden haar aangeraden naar Barillas te gaan voor een echografie omdat de bevalling op zich liet wachten. Na verschillende huisbezoeken en discussies bleef ze weigeren naar ons te luisteren. Enkele weken later, midden in de nacht, kregen we telefoon dat ze weeën had en dus sprongen we uit ons bed. Helaas vond de Doppler geen harttonen meer. Het kindje was gestorven in de baarmoeder. Het kindje werd in het ziekenhuis van Huehuetenango geboren. De dag nadien werd het dode kindje teruggebracht naar Yalanhuitz en was er al een wake gepland om het kind te eren. De mama verbleef nog langer in het ziekenhuis.

Andres, een baby van 9 maanden oud, had heel zware diarree en was helemaal uitgedroogd. We hadden hem opgenomen in de clínica, maar na amper 2u wilden de ouders naar huis. Reden: ze konden hun huis zolang niet alleen achterlaten. 1,5 dag later hoorden we dat hij gestorven was. De lokale bevolking is nog steeds heel erg bang van alles wat met ziekenhuizen te maken heeft: infusen, operaties,...

Deze situaties zorgen bij ons, de vrijwilligers, voor heel veel frustraties, omdat de mensen vaak niet willen luisteren uit onwetendheid.

Veel stuitbevallingen de voorbije maanden

In maart en april waren er maar liefst drie stuitbevallingen in Yalanhuitz.

Bij de eerste twee bevallingen kwamen ze ons roepen toen er al één voetje was geboren. Bij de tweede bevalling konden we de baby gelukkig nog reanimeren, helaas bleef het hoofdje bij de eerste bevalling te lang steken en konden we geen redding meer bieden.

In het derde geval hadden ze ons gebeld vanuit een ander dorpje, Yiq'cachin, en vroegen ze onze hulp bij de bevalling. Toen we aankwamen was het kindje reeds geboren maar gaf geen teken meer van leven...

Uit al deze voorbeelden blijkt nog maar eens dat de bijscholingen die we geven aan de traditionele vroedvrouwen heel belangrijk zijn. Hierdoor kunnen complicaties zoals baby's in stuit vroegtijdig herkend worden en kan er op tijd ingegrepen worden zodat er minder baby's sterven.

Gelukkig worden hier in Yalanhuitz ook veel gezonde baby's op de wereld gezet!

Kinderen van de clínica

En het verhaal van onze kleine Alonso gaat verder. Graag zouden we eerst iets willen rechtzetten uit de vorige nieuwsbrief. Wij hadden zelf aangeboden om een tijdje voor Alonso te zorgen. Wij wisten waar de familie woonde en ze hebben ons heel regelmatig gecontacteerd om te vragen hoe het met hem ging. De mama van Alonso was gestorven aan een hartziekte, waarvoor geen geld was voor een operatie. De vader had veel schulden en de grootmoeder had besloten om voor Alonso te zorgen. Na een verblijf van 3 weken in de clínica en na heel wat uitleg aan vader en grootmoeder, is Alonso terug naar huis vertrokken. Omdat de grootmoeder niet terugkwam naar onze clínica voor melk, begonnen we ons toch een beetje zorgen te maken. We zijn hem dan zelf eens gaan opzoeken. En er wachtte ons een heel aangename verrassing! Een super gezonde en blij Alonso!

Onlangs kwam er terug een grootmoeder met een ondervoede baby naar de kliniek. De 1 maand-oude-Abraham woog veel te weinig: amper 1.950 gram. Hij had al bijna drie weken zware diarree en was dus ook helemaal uitgedroogd. De grootmoeder zei dat de mama bij de geboorte gestorven was en dat er geen geld voor handen was om melk te kopen. Nadien bleek dat dit leugens waren en dat de moeder toch nog leefde. We besloten Abraham in de clínica op te nemen en te starten met hydratatie via een infuus en orale voeding. Zijn algemene toestand verbeterde zienderogen. Na drie dagen daagde de moeder op en na een educatief verblijf van 10 dagen in de clínica en met een gewicht van 2.550 gram mochten moeder en kind terugkeren naar hun dorpje. Wekelijks zou hij wel op controle moeten komen.

Sinds enkele dagen verblijft Abraham jammer genoeg terug in de clínica. Hij was in die 10 dagen thuis nog niks aangekomen en had terug diarree. Na enkele gesprekken met de mama bleek dat er in Poblado, hun dorp, nog geen drinkbaar water voorhanden is (geen uitzondering in de omliggende dorpen hier). Ze had al die tijd regenwater gebruikt. De oorzaak van de diarree werd dus al snel duidelijk. Ondertussen is Abraham terug wat aangesterkt en proberen we de borstvoeding bij de mama te stimuleren, want dat is de enige oplossing voor Abraham. Het vraagt heel veel tijd en inspanning. Maar met de nodige technieken en geduld hopen we dat het goed komt.

Omdat we al verschillende ondervoede kinderen over de vloer gekregen hebben, werden we uitgenodigd voor een vergadering in San Mateo. Na een hartelijke ontvangst werd er aandachtig naar onze verhalen geluisterd. Ondervoeding is en blijft een groot probleem in Guatemala waar dringend meer oog voor nodig is. Er zijn veel verschillende oorzaken dus zijn er ook veel verschillende organisaties bij betrokken. Tijdens de vergadering waren er verschillende organisaties aanwezig, o.a. ADIVES, SESAN (Secretaria de Seguridad Alimentaria y Nutricional), SOSEP (Secretaria de Obras Sociales de la Esposa del Presidente), de verantwoordelijke van het ministerie van gezondheidszorg, etc. Er werd afgesproken om in de toekomst meer te overleggen zodat er een groter draagvlak komt om de problematiek aan te pakken. We kunnen de samenwerking met andere Guatemalteekse organisaties alleen maar toejuichen en hopen dat dit vlot zal verlopen in de toekomst. Het is alleszins leuk om te weten dat we er niet alleen voor staan.

Het verhaal van David

Enkele maanden geleden kwam Juana met haar 6-jarige zoon David bij ons op consultatie. 5 maanden voordien was hij gevallen en had hij een heupdislocatie opgelopen en zo 'liep' de jongen al die maanden rond. We hebben hem doorgestuurd naar het ziekenhuis in Huehuetenango voor een operatie. Na het nemen van foto's werd hij geopereerd. Een maand lang moest hij een half-lichaam gips dragen zoals te zien is op de foto. Sinds kort is hij gipsvrij en loopt hij terug rond. Of deze sterke jongen ooit nog normaal zal kunnen rondlopen blijft onzeker...

Vrijwilligers komen en gaan

Lars en Charlotte

Na 6 weken stage bij ons keren Lars en Charlotte terug naar België. We willen hen oprecht bedanken voor hun bijdrage aan het project en hopen dat het een leerrijke ervaring was voor hen. Hun lessen over hygiëne en seksuele voorlichting werden in de school van Yalanhuitz enorm gesmaakt!

Katrien

Vlaamse huisarts Katrien is begin mei vertrokken uit Yalanhuitz. Bij deze willen we ook haar bedanken voor de medische inzet die ze de afgelopen maanden aan het project heeft geschonken.

Mieke en Maarten

Begin april kwamen Mieke en Maarten toe in Yalanhuitz. Mieke, vroedvrouw, was onze medisch verantwoordelijke in Yalanhuitz in 2009-2010, samen met Astrid. Mieke zal de komende vijf maanden gegevens verzamelen voor haar thesis die over familieplanning gaat. (Meer informatie hiervoor kan je verder in deze nieuwsbrief lezen.) Haar vriend Maarten nam ook een kijkje in Yalanhuitz en bood hulp aan waar nodig voor het onderhoud van de clínica en de aangrenzende tuin. We waren heel blij met onze eigenste klusjesman!

Het reilen en zeilen van Maria en Francisco

Maria en Francisco in Yalanhuitz.

Maria heeft haar handen vol met de vele consultas in de clínica en bevallingen. Ondertussen studeert ze vlijtig verder via IGER (onderwijs dat via de radio gegeven wordt). Elke maand wordt ze geëvalueerd aan de hand van een examen. Deze week komt het laatste examen aan bod, net als haar eindevaluatie, en dan mag ze naar de volgende groep gaan. We hebben er alle vertrouwen in!

Na een proefperiode van 6 maanden hebben we besloten dat **Francisco** verder mag blijven werken in de clínica. We zien elke dag verbetering in zijn werk en zijn enthousiasme wordt alleen maar groter.

Maria en Francisco werken heel goed samen, dat hebben we al vaak gemerkt als we voor spoedgevallen naar Huehuetenango moeten en ze samen de clínica bemannen. Intussen hebben ze ook allebei een contract gekregen zodat ze zelf meer zekerheid hebben naar de toekomst toe.

Familieplanning in Guatemala

Het thesisonderzoek van Mieke gaat over anticonceptiegebruik bij Maya- en Ladinovrouwen in San Mateo Ixtatan.

Familieplanning is iets wat in het westen heel normaal is, maar in vele derdewereldlanden blijft het nog steeds een moeilijke opdracht. Nochtans dragen anticonceptiemiddelen bij tot de gezondheid van zowel moeder als kind en speelt het dus een cruciale rol in het bereiken van de Millennium

Development Goals. Hoewel anticonceptiegebruik wereldwijd is gestegen, hinken nog vele gebieden achterop. Armoede en gebrek aan educatie worden als belangrijkste oorzaken gezien. Toch zijn er veel moeders die anticonceptie willen gebruiken, maar hun vraag blijft vaak onbeantwoord. De voornaamste oorzaken van deze 'unmet need' zijn gekend maar toch heeft elk land en zelfs elke streek een specifieke aanpak nodig.

Ook in Guatemala zit het gebruik van anticonceptie in de lift. Verschillende middelen zijn voorhanden en dokters en verpleegkundigen komen regelmatig naar afgelegen dorpen om de prikpil uit te delen. Maar de onregelmatige toediening hiervan zorgt nog heel dikwijls voor ongewenste zwangerschappen. Naast gebrek aan educatie en armoede zijn er nog andere factoren die het gedrag omtrent familieplanning beïnvloeden. Deze lokale factoren probeert Mieke in kaart te brengen en enkele richtlijnen te formuleren waar de vele medewerkers en vrijwilligers van Vivir en Amor mee aan de slag zullen kunnen.

Día de madre of moederdag in Yalanhuitz

Op 8 mei was het moederdag en dat hebben we geweten ook! De lokale school in Yalanhuitz werd omgetoverd tot een openlucht feestzaal. De kinderen dansten traditionele en moderne dansen en zongen voor de mama's.

Het feest wordt nadien verdergezet in Ixquisis, met overdag een hopelijk goed ineengeknutseld reuzenrad, eten in overvloed, spelen en in de avond de traditionele 'Marimba-dans'.

Een oven in Yalanhuitz!

Sinds een maand is er in Yalanhuitz een traditionele steenoven, de enige in het dorp. Hiervan maken we af en toe gebruik om pizza of lasagna te maken. Met heel lekkere resultaten als gevolg...

Donaties

Tijdens de afgelopen maanden zijn er in de clínica enkele kinderen geweest die dringend nood hadden aan zuurstof. En aangezien een kliniek zonder zuurstof een beetje is zoals een café zonder bier, kwamen we op het idee om zelf een zuurstoffles aan te kopen. Via de connecties van Ricardo Jaramillo en met de donatie van de familie van Charlotte, studente sociale verpleegkunde die haar stage deed in Yalanhuitz, konden we de clínica van zuurstof voorzien.

Er was wel een trip naar Guatemala City voor nodig om met de grote baas van 'Productos del Aire' te spreken en zo een goede ☺ prijs te bekomen.

Na een aangenaam gesprek en goede onderhandelingen is de kliniek nu in het bezit van transporteerbare zuurstof, die gebruikt kan worden tijdens de rit naar het ziekenhuis in Barillas of Huehuetenango. We willen heel graag de familie van Charlotte en Charlotte zelf bedanken voor hun gulle donatie!

Astrid, medecoördinator van Mieke twee jaar geleden, kwam op vakantie naar Guatemala en bracht nog eens een bezoekje aan Yalanhuitz. Ze kwam gepakt en gezakt toe met medicatie uit België, die al snel gebruikt werden om bepaalde patiënten te behandelen. Hierbij willen we Astrid dan ook hartelijk bedanken voor alles wat ze doet voor Vivir en Amor!

Babyspullen helemaal uit Guatemala City.

Nog andere hulp kwam uit Guatemala-stad. Vrienden van Gesa, onze huidige pediater uit Duitsland, waren heel erg begaan met het verhaal van Alonso en Abraham. Ze verzamelden babykleden, pampers, verzorgingsproducten, kortom al het basismateriaal voor een baby. En dus kwamen 2 grote pakketten toe in Yalanhuitz vanuit Guatemala-stad.

Muchas gracias a Alejandra Flores y sus amigos!
Hartelijk bedankt!

We wensen iedereen een leuke zomer toe!

Vele groeten uit Pojom en Yalanhuitz!

Anna, Ilse, JP, Gesa, Mieke, Stephanie, Sherley en Sophie

Wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen, stuur dan een mailtje naar sophiegillaerts@gmail.com. Ook opmerkingen, ideeën en suggesties zijn welkom!